

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/85/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712010422
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3712010422.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. októbra 2014 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Považská Bystrica v trestnej veci obžalovaného

T. Q.,

nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom Q. B. XXX, t.č. v inej veci vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou,

ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 2T/212/2012 zo dňa 03. apríla 2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátorky okresnej prokuratúry zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný T. Q. uznaný vinným v bode 1) z pokračovacieho prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr.zák., pretože hoci mu z ustanovenia § 62 a nasl. Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svojho maloletého syna M. Q., nar. XX.X.XXXX, ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Komárno, sp. zn. P/193/1995, zo dňa 21.11.2000 umiestnený do ústavnej výchovy a dňom 25.6.2002 prijatý do Domova sociálnych služieb Nosice v Púchove, následným rozsudkom Okresného súdu Komárno, sp. zn. 13P/81/2007-39, zo dňa 18.5.2007, s právoplatnosťou dňom 22.5.2007, bol obžalovaný zaviazaný prispievať na jeho výživu mesačne sumou 681,- Sk (22,60 Eur) počnúc od 1.3.2007, ktorého výška výživného bola následným rozsudkom Okresného súdu Komárno, sp. zn. 13P/21/2008-29, zo dňa 18.3.2008, s právoplatnosťou dňom 10.4.2008, upravená na sumu vo výške 30 % zo sumy aktuálneho životného minima mesačne, ktoré výživné malo byť splatné vždy do 15. dňa, toho ktorého mesiaca vopred na účet Domova sociálnych služieb Nosice v Púchove, túto svoju zákonnú povinnosť si bezdôvodne zavinene neplnil v období od 1. februára 2008 a neplní až doposiaľ, okrem jedinej čiastky výživného, ktorú uriadil dňa 24. februára 2011 v sume 10,- Eur, pričom v rámci posudzovania predbežnej otázky v zmysle § 7 odsek 1 Trestného poriadku mal a bez ohrozenia vlastnej existencie mohol prispievať na výživu svojho maloletého syna v uvedenom období sumou najmenej vo výške 30 % zo sumy aktuálneho životného minima, čím v období od 1. februára 2008 až doposiaľ, teda do 31. júla 2011, zaostal na výživnom najmenej vo výške 1.008,86 Eur, hoci ako otec mal. X. Q., nar. XX.XX.XXXX, umiestneného v Domove sociálnych služieb Nosice 57, okres Púchov, bol povinný prispievať na jeho výživu podľa zákona o rodine ako aj podľa rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 11P/214/2007, zo dňa 11.10.2007, právoplatného dňa 8.11.2007, v období od novembra 2007 do novembra 2008 sumou vo výške 23,30 Eur mesačne a podľa rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 6P/65/2008, zo dňa 1.12.2008, právoplatného dňa 27.1.2009, v období od decembra 2008 sumou vo

výške 30 % životného minima mesačne, čo predstavuje od decembra 2008 do júna 2009 sumu vo výške 24,50 Eur, od júla 2009 do júna 2010 sumu vo výške 25,36 Eur, od júla 2010 do júna 2011 sumu vo výške 25,38 Eur, od júla 2011 do júna 2012 sumu vo výške 26,- Eur a od júla 2012 sumu vo výške 26,65 Eur, ktoré výživné mal zasielať na účet Domova sociálnych služieb Nosice 57, Púchov, vedený v R. banke Slovensko, a.s., č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, do posledného dňa v predchádzajúcom mesiaci, plneniu vyživovacej povinnosti sa od mesiaca december 2007 úmyselne vyhýbal tým, že nikde riadne nepracoval, nepodnikal, v roku 2005 bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno z dôvodu nedostavenia sa na úrad v určenom termíne a neskôr už nepožiadaval Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie, v obdobiach od 1.2.2009 do 30.3.2009, od 1.5.2005 do 31.7.2010 a od 1.1.2012 do 30.6.2012 bol poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi ako spolu posudzovaná osoba žiadateľky P. Q., partnerky obvineného Q., v tomto období, ani v období, keď nepatrila do okruhu spoločne posudzovaných osôb poberateľky dávky a príspevkov v hmotnej núdzi P. Q., Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno o poskytnutie dávky a príspevkov v hmotnej núdzi sám nepožiadaval, na výživu mal. X. Q. v mieste svojho trvalého bydliska, v mieste trvalého bydliska dieťaťa ani na inom mieste neprispieval, čím mu vznikol za obdobie od mesiaca december 2007 do mesiaca jún 2011 vrátane vznikol dlh na výživnom voči Domovu sociálnych služieb Nosice v celkovej výške 1.059,98 Eur. V bode 2) rozsudku bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr.zák., pretože hoci ako otec mal. X. Q., nar. XX.XX.XXXX, umiestneného v Domove sociálnych služieb Nosice 57, okres Púchov, bol povinný prispievať na jeho výživu podľa zákona o rodine ako aj podľa rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 11P/214/2007, zo dňa 11.10.2007, právoplatného dňa 8.11.2007, v období od novembra 2007 do novembra 2008 sumou vo výške 23,30 Eur mesačne a podľa rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 6P/65/2008, zo dňa 1.12.2008, právoplatného dňa 27.1.2009, v období od decembra 2008 sumou vo výške 30 % životného minima mesačne, čo predstavuje od decembra 2008 do júna 2009 sumu vo výške 24,50 Eur, od júla 2009 do júna 2010 sumu vo výške 25,36 Eur, od júla 2010 do júna 2011 sumu vo výške 25,38 Eur, od júla 2011 do júna 2012 sumu vo výške 26,- Eur a od júla 2012 sumu vo výške 26,65 Eur, ktoré výživné mal zasielať na účet Domova sociálnych služieb Nosice 57, Púchov, vedený v R. banke Slovensko, a.s., č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, do posledného dňa v predchádzajúcom mesiaci, plneniu vyživovacej povinnosti sa od mesiaca december 2007 úmyselne vyhýbal tým, že nikde riadne nepracoval, nepodnikal, v roku 2005 bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno z dôvodu nedostavenia sa na úrad v určenom termíne a neskôr už nepožiadaval Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie, v obdobiach od 1.2.2009 do 30.3.2009, od 1.5.2005 do 31.7.2010 a od 1.1.2012 do 30.6.2012 bol poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi ako spolu posudzovaná osoba žiadateľky P. Q., partnerky obvineného Q., v tomto období, ani v období, keď nepatrila do okruhu spoločne posudzovaných osôb poberateľky dávky a príspevkov v hmotnej núdzi P. Q., Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno o poskytnutie dávky a príspevkov v hmotnej núdzi sám nepožiadaval, na výživu mal. X. Q. v mieste svojho trvalého bydliska, v mieste trvalého bydliska dieťaťa ani na inom mieste neprispieval, čím mu vznikol za obdobie od mesiaca júl 2011 do mesiaca marec 2014 vrátane vznikol dlh na výživnom voči Domovu sociálnych služieb Nosice v celkovej výške 875,97 Eur.

Bol za to odsúdený v bode 1) podľa § 207 ods. 3 Tr.zák. za použitia §§ 41 ods. 3, 38 ods. 2, 3, 36 písm. l/, n/ Tr.zák. k spoločnému trestu odňatia slobody na 12 mesiacov za súčasného zrušenia výroku o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Komárno, sp.zn. 14T/56/2011 zo dňa 19.07.2011. Podľa §§ 49 ods. 1 písm. a/, 50 ods. 1 Tr.zák. bol obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený na skúšobnú dobu 2 rokov.

V bode 2) rozsudku bol obžalovaný odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr.zák. za použitia §§ 38 ods. 2, 3, 36 písm. l/, n/ Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 14 mesiacov, výkon ktorého trestu mu bol podmienene odložený podľa §§ 49 ods. 1 písm. a/, 50 ods. 1 Tr.zák. na skúšobnú dobu 2 rokov.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka, ktoré zahlásila do zázpisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku, pričom odvolanie bolo takto zahlásené proti výroku o vine a treste pod bodom 2) rozsudku. Následne prokurátorka odvolanie písomne odôvodnila tak, že bolo podané v neprospech obžalovaného. Prokurátorka najmä uviedla, že neplnenie vyživovacej povinnosti voči mal. J. Q. za obdobie od 26.07.2011 do marca 2014 malo byť posúdené ako samostatný skutok a kvalifikovať ho ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/,

c/ Tr.zák. s poukázaním na § 138 písm. b/ Tr.zák. Pritom mal súd prvého stupňa prihliadnuť na existenciu právoplatného trestného rozkazu Okresného súdu Komárno, od ktorého právoplatnosti si obžalovaný naďalej neplnil svoju vyživovaciu povinnosť voči mal. J. Q.. Taktiež uložený trest v bode 2) rozsudku považovala prokurátorka za neprimerane mierny. Tu súd prvého stupňa nedostatočne zohľadnil najmä dlhodobý charakter trestnej činnosti páchanej obžalovaným, ako aj to, že obžalovaný si neplnil vyživovaciu povinnosť ani po tom, čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody, ktorý teda u neho nesplnil svoj účel. Podľa názoru prokurátorky neboli v bode 2) splnené podmienky pre podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody v zmysle ustanovenia § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. Prokurátorka navrhla podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr.por. zrušiť výrok o vine a treste v bode 2) rozsudku s tým, aby odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sám rozhodol vo veci tak, že v bode 2) uzná obžalovaného vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/, c/ Tr.zák. s poukázaním na § 138 písm. b/ Tr.zák. a uloží mu za to trest odňatia slobody vo výmere 12 až 44 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný vo svojom písomnom vyjadrení najmä uviedol, že ho veľmi mrzí, že nie je správny otec a rodič, pričom je dlhé roky na sociálnom dne. Pracuje v regióne, kde nie je práca, pričom je len pomocný robotník na občasných brigádach, kde si ledva zarobí na stravu. Uviedol, že toto nie je výhovorka, ale krutá pravda a realita. Taktiež uviedol, že vie, že je vinným, ale ďalším uväznením sa jeho dĺžoba na výživnom zvýši. Navrhol, aby odvolací súd odvolaniu prokurátorky nevyhovel.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhol prokurátor krajskej prokuratúry odvolaniu podriadenej prokurátorky vyhovieť. Obhajkyňa obžalovaného navrhla odvolanie podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1,2 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Úvodom k vytýkaným chybám v odvolaní prokurátorky, tento senát odvolacieho súdu poukazuje na to, že súd prvého stupňa pri svojom ďalšom rozhodovaní dôsledne vychádzal z rozhodnutia iného senátu odvolacieho súdu. Týmto rozhodnutím bol pôvodný rozsudok v predmetnej veci zrušený v celom rozsahu podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr.por. a vec bola podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vrátaná súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie (uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 2To/65/2013 zo dňa 14. novembra 2013). Podstata dôvodov tohto rozhodnutia odvolacieho súdu spočívala v tom, že obžalovaný mohol pokračovať v trestnom čine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr.zák. len do doby, kedy bol obžalovanému doručený trestný rozkaz Okresného súdu Komárno, sp.zn. 14T/56/2011 zo dňa 19.07.2011 pre tento trestný čin. K doručeniu tohto trestného rozkazu došlo 25.07.2011.

Súd prvého stupňa preto správne neplatenie výživného obžalovaným v bode 2) rozsudku vymedzil dobou od mesiaca júl 2011 do mesiaca marec 2014, pričom toto konanie kvalifikoval ako samostatný skutok.

K vytýkanej chybe, týkajúcej sa nekvalifikovania tohto skutku v bode 2) rozsudku aj podľa písm. c/ § 207 ods. 3 Tr.zák. v podobe predchádzajúceho odsúdenia za taký čin, senát odvolacieho súdu uvádza nasledovné. Takéto predchádzajúce odsúdenie malo vyplývať práve z odsúdenia vyššie uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Komárno. Ako vyplýva z bodu 1) preskúmaného rozsudku súdu prvého stupňa, tento trestný rozkaz bol však napadnutým rozsudkom podľa § 41 ods. 1, 3 Tr.zák. zrušený vo výroku o vine a treste z dôvodu potreby uloženia spoločného trestu.

Za tejto situácie v bode 2) už potom v skutkovej vete z formálnych dôvodov nemohlo byť uvádzané zrušené predchádzajúce odsudzujúce súdne rozhodnutie a v dôsledku toho nemohla byť použitá ani v odvolaní navrhovaná právna kvalifikácia konania obžalovaného aj podľa písm. c/ § 207 ods. 3 Tr.zák.

Odvolací súd z podnetu odvolania prokurátorky preskúmal aj výrok o treste v bode 2) napadnutého rozsudku. Tu je potrebné predovšetkým poukázať na to, že napadnutým rozsudkom boli obžalovanému uložené dva samostatné tresty z toho trest v bode 1) bol spoločný trest. Výrok o uložení trestu odňatia slobody s povolením podmieneného odkladu v bode 1) pritom už nadobudol právoplatnosť.

Neplnenie vyživovacej povinnosti obžalovaným v bode 1) rozsudku bolo pritom rozsahom (výška dlžného výživného, doba neplatenia výživného) väčšia, než v bode 2) rozsudku.

Naviac odvolací súd sám nezistil, že po rozhodnutí súdu prvého stupňa obžalovaný T. Q. dňa 16.04.2014 nastúpil výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol nariadený Okresným súdom Komárno na základe odsúdenia právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Komárno, sp.zn. 11T/16/2014 zo dňa 21.02.2014. Trest odňatia slobody vo výmere 1 roka nepodmienečne mu bol uložený tiež pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr.zák. (neplatenie výživného na mal. D. B. a B. B.). Na prevýchovu obžalovaného je teda už v súčasnosti vplývajúce nepodmienečným trestom odňatia slobody, pričom senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že ďalšie navýšovanie trestu odňatia slobody nemusí byť účelné. Obžalovaný po vykonaní trestu odňatia slobody si bude musieť byť vedomý toho, že ďalšie neplatenie výživného bude mať pre neho prakticky nástup ďalších dvoch trestov odňatia slobody (vo výmere 12 mesiacov a 14 mesiacov).

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.